

РЕШЕНИЕ

№ 7223

гр. София, 23.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.01.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Калинка Илиева

Слава Гьошева

при участието на секретаря Лилия Благоева и при участието на прокурора Радослав Стоев, като разгледа дело номер **12193** по описа за **2025** година докладвано от съдия Калинка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно- процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/. Образувано е по касационна жалба на Н. А. Л., чрез адв. Т. И. И., срещу решение № 3715/15.10.2025г., постановено по НАХД № 5705/ 2025г., по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 132-ри състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 24-4332- 017808/29.07.2024 г., издадено от началник сектор в СДВР, отдел „Пътна полиция СДВР“, с което на Н. А. Л. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева за нарушение на чл. 25, ал. 2 от ЗДвП и на основание чл. 179, ал. 2, вр. чл. 179, ал. 1, т. 5, пр. 4 от ЗДвП.

В жалбата се развиват съображения, че решението на СРС е неправилно поради нарушение на материалния закон и необоснованост, постановено при погрешни изводи на първата съдебна инстанция. Излага доводи, че фактическите изводи на решаващия орган не намират опора в доказателствения материал, който е събран по съответния процесуален ред. Счита, че е налице грешка в мисловно-аналитичния процес, въз основа на всички събрани доказателства, като съда е направил заключения, които не са логични, при анализа на индивидуалните факти и същите в тяхната съвкупност. Твърди, че несъобразяването с фактически състав и кумулативно прилаганите се елементи от знаковото стопанство и хоризонталната маркировка, довежда до порочен извод в решаващия орган, че ПТП-то е настъпило извън зоната на кръстовището, при което се вливат пътя с предимство и пътя без предимство. Излага доводи, че в обжалваното

решение съда не дава мотиви, относно заключението че съприкосновението е настъпило извън пределите на кръстовището, базирайки се единствено на това, че другия участник в ПТП-то излага твърдения, че същото е настъпило на 50 метра след него, без да отчита обхвата на кръстовището спрямо пътната маркировка и знаковото стопанство, в тяхната съвкупност. Иска се отмяна на решението, както и отмяна на потвърденото с него наказателно постановление.

Ответникът Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, отдел „Пътна полиция“, оспорва касационната жалба.

СГП дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, X-ти касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.

Настоящият състав, като извърши служебна проверка, на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. Решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд, в рамките на правомощията му.

От фактическа страна Софийският районен съд е приел за установено, че на 17.07.2024 г. около 18:00 часа Н. А. Л. управлявал автомобил „С. Ц5“, с рег. [рег.номер на МПС] , в [населено място], по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]. В хода на движение [улица]се влял в [улица], като преди кръстовището с [улица], обозначено със светофарна уредба и няколко пътни ленти за пристрояването, било налице кръстовище със сливане на движещите се автомобили по [улица]и движещите се автомобили по [улица]. За регулиране на движението и определяне на автомобилите, които са с предимство и които не са, при това сливане на пътища на [улица]непосредствено преди кръстовището с [улица]бил поставен знак Б1 – Пропусни движещите се по пътя с предимство, важащ както за МПС-тата, движещи се по [улица], така и за тези, излизащи от наказателния паркинг „Гара П.“. Преди това кръстовище на [улица]бил поставен знак Б3- Път с предимство, оказващ предимство на МПС-тата, движещи се по [улица]спрямо тези, навлизащи от [улица]и излизащи от наказателния паркинг „Гара П.“. По това време свидетелят К. К. В. управлявал МПС с марка „Форд“ с рег. [рег.номер на МПС] , като се движел по [улица]. При кръстовището за сливането между [улица]и [улица]свидетелят се намирал в най-лява лента по посока на движението. На кръстовището същият се съобразил със знака относно предимството на автомобилите, навлизащи от [улица], като изчакал, след което се пристроил и продължил в лента за напред за светофара на кръстовището между [улица]и [улица]. На около 50 метра след преминаване кръстовището за сливане между [улица]и [улица]и преди кръстовището между [улица]и [улица]свидетелят и жалбоподателят се движели в непосредствено една до друга, съседни ленти, като жалбоподателят бил пристроен в лента от ляво на лентата на свидетеля В.. В момент, в който двамата били непосредствено един до друг в лентите си, жалбоподателят предприел маневра за навлизане в лентата на свидетеля, намиращ се в дясно на него, но без да го пропусне, за да се разминат автомобилите без съприкосновение. В хода на извършване на тази маневра по пристрояване от ляво в дясно на него лента и частично навлизане в лентата на свидетеля В., жалбоподателят не пропуснал автомобила на свидетеля и

реализирал ПТП със същия, като ударил с предна дясна страна на своя автомобил предната лява страна на автомобила на свидетеля.

За констатираното нарушение бил съставен акт за установяване на административно нарушение на 17.07.2024г. от свидетеля К. В. И. „младши автоконтрольор“ в ОПП при СДВР.

Въз основа съставения АУАН и въз основа доказателствата по преписката, наказващият орган издал атакуваното наказателно постановление, с което на основание чл.179, ал.2 вр. ал.1, т.5, предл.4 ЗДвП наложил на жалбоподателя Л. глоба в размер на 200 /двеста/ лв. за извършено нарушение на чл.25, ал.2 от ЗДвП.

При тази фактическа обстановка Софийски районен съд е приел, че описаната в акта и НП фактическа обстановка се установява от събраните по делото писмени и гласни доказателства. Приел е още, че са спазени предписанията на чл.42, ал.1, т.1 и чл.57, ал.1, т.1 от ЗАНН, както и че не са налице нарушения на правилата за съставянето на АУНА и неговото връчване. Въззивният съд е приел също така, че от протокола и скиците за ПТП и съвкупната преценка на събраните по делото доказателства безспорно се доказва фактът на осъщественото ПТП. Счел е, че не е налице хипотезата на „маловажен случай“ по смисъла на чл.28 от ЗАНН, доколкото не са налице факти и обстоятелства, които да занижават обществената опасност на извършеното в сравнение с обичайното проявление на нарушенията от съответния вид. Приел е, че санкционната разпоредба е приложена правилно.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

Преценявайки събраните по делото доказателства настоящият състав на АССГ възприема изцяло изводите на СРС в оспореното решение, поради което на основание чл.221, ал.1, изр.2 от АПК изцяло препраща към мотивите на първоинстанционния съд.

При постановяване на съдебния си акт СРС не е допуснал нарушение на материалния закон и на процесуалните правила. Събрал е всички относими към спора доказателства, обсъдил ги е и въз основа на тях е стигнал до обоснования извод за доказаност на извършеното нарушение. Районният съд е изложил подробни мотиви, относно съставомерността на нарушението, към които настоящата инстанция препраща.

Във връзка с доводите, наведени в касационната жалба, които настоящият съдебен състав намира за неоснователни, е необходимо да бъде съобразено следното:

Според чл.25, ал.2 от ЗДвП, при извършване на маневра, която е свързана с частично навлизане в съседна пътна лента, водачът е длъжен да пропусне пътните превозни средства, които се движат по нея. Констатираното от контролните органи деяние, извършено от Н. А. Л., осъществява именно състава на нарушение по чл.25, ал.2 от закона – деянието е осъществено при извършване на маневра навлизане частично в съседна пътна лента, като касаторът е навлизал в съседна лява лента, без да пропусне попътното движещия се в лентата автомобил с рег. [рег.номер на МПС] , сблъсква се с него и допуска ПТП с материални щети.

Чл.179, ал.2, вр. чл. 179, ал. 1, т. 5 от ЗДвП предвижда административнонаказателна отговорност за лицата, които не спазват правилата за предимство, поради което причинят ПТП. Наказанието е наложено в съответствие с предвидения в посочената норма размер.

С оглед на изложеното следва да се приеме, че съставеният АУАН е съобразен с изискванията на материалния и процесуален закон, нарушенията са установени по несъмнен начин, индивидуализиран е нарушителят и му е дадена възможност да направи възражение във връзка с констатираните нарушения съгласно чл.42-44 от ЗАНН. Въз основа на акта е издадено и процесното наказателно постановление против Л., което изцяло е съобразено с изискванията на чл.57, ал.1 от ЗАНН.

По изложените доводи настоящият касационен състав приема, че първостепенният съд е постановил валидно, допустимо и правилно решение, в съответствие с материалния закон и без да е допуснато съществено нарушение на процесуалните норми, което да съставлява отменително основание, поради което решението следва да бъде оставено в сила, като законосъобразно, обосновано и постановено при спазване на съдопроизводствените правила.

С оглед липсата на направено от ответника по касацията искане за присъждане на направените по делото разноски, то такова не следва да бъде присъждано в настоящата инстанция.

Волен от горното на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 АПК, във връзка с чл.63, ал.2, т.5 от ЗАНН, Административен съд София – град, X касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 3715 от 15.10.2025 г., постановено по НАХД № 5705 по описа за 2025г., на СРС, 132 - ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.